

« zurück blättern vor »

AUS adv., ab 1900; auch *ausz.* **1)** ‘Ende, genug, vorbei’ – ‘koniec, dosyć, przypadło, basta’: vor 1900 Jeż., Sw *No, teraz już wszystko A[us]*, *Madziary łatwiej swoje ucho, niż Szegiedyn zobaczq.* o 1901 Gaw.Warsz.II 316, WIECZ *A co za zatracony naród! – brzmiał opryskliwy, rubaszny bas odźwiernego – kiedy powiadam, że nie ma już ani jednego miejsca, to nie ma i aus!* o [LBel.] (†1912) 1935 Prus Pisma III 72, WIECZ *Gdyby Franusiowi ość wlaźła w grdykę, to byłoby ausz!* – Sw, LSP. **2)** ‘das Zeichen für die Ausfahrt aus dem Bergwerk nach Arbeitsende’ – ‘hasło do wyjazdu z kopalni po zakończeniu pracy’: Sw (górn.), LSP (górn.). ◇ **Var:** *aus* adv., vor 1900 Jeż., Sw o [LBel.] 1901 Gaw.Warsz.II 316, WIECZ – Sw (u. n.), LSP; *ausz* adv., [hapax] (†1912) 1935 Prus Pisma III 72, WIECZ ◇ **Etym:** nhd. *aus* adv., ‘heraus; aus, vorbei; Schluß’, GRI.

« zurück blättern vor »